

Ved den endelige afstemning den 19. december godkendte udvalget fællesforslaget med 45 stemmer mod 5. Frankrigs tre forslag opnåede hver 38 stemmer mod 5, og de arabiske staters to forslag vedtoges med 49 stemmer mod 5. Danmark stemte imod det polske, men for alle de andre forslag.

Forslagene kom til afstemning i plenarforsamlingen den 21. december, hvor de alle på nær det polske blev vedtaget med stort flertal mod østblokkens 5 nej-stemmer og et skiftende antal passive stemmer. Danmark stemte for alle forslagene. Det polske forslag forkastedes med 32 stemmer mod 9, medens 10, deriblandt Danmark, afholdt sig fra at stemme.

8. Inderne i Den Sydafrikanske Union.

(Dagsordenens punkt 22).

6. plenarforsamling vedtog den 12. januar 1952 en resolution, der anbefalede, at Sydafrika, Indien og Pakistan skulle nedsætte et 3 mands udvalg til at bringe forhandlinger i stand regeringerne imellem (jfr. beretning 6. samling, sp. 6263). Såfremt et sådant udvalg ikke blev nedsat, anmodede resolutionen generalsekretæren om eventuelt at bistå parterne og bemyndigede ham derhos til efter samråd med de tre regeringer at udpege en person, der skulle yde yderligere bistand til at lette forhandlingerne.

Sydafrika erklærede sig imidlertid ude af stand til at godkende resolutionen som grundlag for yderligere forhandlinger, og under disse omstændigheder havde Indien og Pakistan anset det for formålsløst at udpege en repræsentant til et 3 mands udvalg.

Behandlingen af emnet i det politiske ad hoc udvalg formede sig efter de traditionelle linier. Som grundlag for drøftelserne, der fandt sted fra 11. november, tjente generalsekretærens beretning, hvoraf fremgik, at hans bestræbelser for at bringe parterne nærmere til hinanden hidtil havde været forgæves.

Den Sydafrikanske Union hævdede som tidligere, at De Forenede Nationer i medfør af pagtens art. 2, stk. 7, manglede kompetence til at beskæftige sig med spørgsmålet.

Under drøftelserne forelagde Indien på en række asiatiske landes vegne et fælles resolutionsforslag, hvis vigtigste punkter gik ud på at nedsætte en „United Nations Good Offices Commission“, hvis medlemmer skulle udnævnes af forsamlingens præsident. Kommissionen skulle søge at tilvejebringe forhandlinger mellem Den Sydafrikanske Unions, Indiens og Pakistans regeringer med henblik på en tilfredsstillende løsning af spørgsmålet i overensstemmelse med pagtens principper og menneskerettighederne. Det var tanken, at kommissionen skulle have tre medlemmer og aflægge beretning til 8. plenarforsamling. Den Sydafrikanske Union opfordredes til at stille gennemførelsen af „The Group Areas Act“ i bero.

Den danske repræsentant, landsretssagfører Hermod Lannung, holdt under generaldebatten en tale, hvori han fremhævede delegationens ønske om, at direkte forhandlinger blev optaget mellem parterne, og støttede forslaget om en særlig FN-kommission. Han fremhævede dog betænkeligheden ved opfordringen til Unionen om at stille gennemførelsen af „The Group Areas Act“ i bero, idet han fandt den farlig og unødvendig og foreslog den slettet.

Førend afstemningen fandt sted, stillede den danske repræsentant i forståelse med bl. a. den amerikanske delegation endvidere en række spørgsmål til forslagsstillerne i almindelighed og til Indien og Pakistan i særdeleshed vedrørende forskellige paragraffer i forslaget. Der tilsigtedes herved bl. a. at udelade den førnævnte opfordring til Unionen, idet resultatet af kommissionens undersøgelser efter delegationens opfattelse ikke burde foregribes. Imidlertid kunne forslagsstillerne ikke enes om nogen af de ønskede ændringer eller udeladelser, hvorfor Danmark afholdt sig fra at stemme for de pågældende paragraffer ved den særskilte af-